PHÁP ĐÀM NGÀY 7 KHOÁ THIỀN 9 NGÀY 2-10 11 2024 Chùa Long Hưng, Gosinga Thiên Phước

https://www.youtube.com/live/Gmcpuyfbwok

Bài giảng về Luân hồi tái sinh

Từ trước đến nay, quý vị vẫn nghe nói đến luân hồi tái sinh nhưng cụ thể nó như thế nào thì kể cả trong kinh điển cũng rất ít nói đến.

Và đặc biệt, cái gì đi tái sinh là một điều từ trước đến nay chưa có một luận thuyết nào, chưa có một thuyết giảng nào chỉ rõ.

Quý vị đã quan sát được rằng không có một linh hồn không sinh không diệt, không có một tâm thức không sinh không diệt, mà chỉ có các lộ trình tâm gồm bốn nhóm Sắc Thọ Tưởng Hành Thức sinh diệt liên tục. Lưu ý rằng tâm thức hay linh hồn là hai từ khác nhau hiểu theo cùng một sự việc. Thế thì Sắc Thọ Tưởng Hành Thức không thể nào là luân hồi tái sinh được bởi vì nó sinh lên rồi triệt đi liền.

Quý vị đã được nghe giảng và hiểu rằng cái đi luân hồi tái sinh, cái chuyển từ kiếp sống này sang một kiếp sống khác là thông tin, bao gồm hai lượng thông tin: thông tin di truyền và thông tin pháp trần.

Quý vị đã khảo sát một sự thật khoa học là trong cấu trúc ADN của mỗi tế bào có lượng thông tin di truyền và con người đang tìm cách giải mã các thông tin di truyền này. Quý vị cũng đã phát hiện rằng trong cấu trúc ADN của tế bào không chỉ có một loại thông tin duy nhất là thông tin di truyền, mà trong đó còn chứa đựng thông tin pháp trần nữa. Trong mỗi ADN của cấu trúc tế bào trong cơ thể của con người và cơ thể của con vật đều chứa hai lượng thông tin: thông tin di truyền và thông tin pháp trần. Còn đối với thực vật thì chỉ chứa lượng thông tinh di truyền thôi.

Quý vị hiểu được rằng sau khi chấm dứt kiếp sống này thì do Dục Ái, Hữu Ái, Phi Hữu Ái mà phát sinh thức tái sinh, gọi là một Hóa sanh. Hóa sanh này cũng được gọi là một chúng sanh. Chúng sanh này có phần Thân và phần Tâm. Phần thân là phần vật chất đặc biệt vi tế mang tính chất lượng tử, vật chất này vừa mang tính sóng vừa mang tính hạt mà khoa học gọi là photon. Phần tâm của Hoá sanh này cũng có Thọ Tưởng Hành Thức tương tự như lộ trình tâm thứ sáu, Ý tiếp xúc với Pháp của con người.

Quý vị cũng đã nghe giảng về nỗi thống khổ của đời sống Hóa sanh. Quý vị cũng khảo sát sự tương tác giữa hóa Sanh với con người. Do mang lượng tính sóng hạt cho nên Hoá sanh có thể xuyên qua tường vách, xuyên qua thân thể của con người, khi đó lượng thông tin di truyền, lượng thông tin pháp trần của Hóa sanh tương tác với các thông tin của con người với các mức độ khác nhau.

1. Chánh tri kiến được tu tập viên mãn là như thế nào?

Những kiến thức, tri thức, kinh nghiệm được lưu giữ trong bộ nhớ theo dạng thông tin được mã hóa. Lúc trước những kiến thức, tri thức, kinh nghiệm này nhuốm màu vô minh chấp ngã. Khi quý vị tu tập nghĩa là quý vị thực hành để những thông tin chánh tri kiến được lưu vào bộ nhớ một cách vững chắc và đóng vai trò thanh lọc sự vô minh chấp ngã của những kiến thức, tri thức, kinh nghiệm đã được lưu vào bộ nhớ. Khi mà những thông tin vô minh chấp ngã trong các tri thức, kinh nghiệm đã lưu vào bộ nhớ được thanh lọc và những tri thức, kinh nghiệm này nhuốm màu Minh Trí Tuệ thì lúc đó Chánh tri kiến được tu tập viên mãn.

Khi Chánh tri kiến tu tập được viên mãn thì đạo quả A la hán sẽ xảy ra, có một sự đột chuyển ở trong bộ nhớ và Chánh Trí khởi lên “Sanh đã tận, phạm hạnh đã thành, những việc cần làm đã làm, không còn trở lui trạng thái này nữa”. Khi đó không còn lộ trình tâm Bát tà đạo nữa, Bát tà đạo bị đoạn diệt, chỉ còn lộ trình tâm Bát chánh đạo thôi.

Một ví dụ đơn giản, anh hàng xóm nhà cô Nụ, trước đây nghe người ta nói cô Nụ là cháu của ông già sống cùng nhà, anh tin và cho đó là sự thật. Vì thế hễ nhìn thấy cô Nụ, nghe cô Nụ nói hay nghĩ đến cô Nụ thì cái hiểu biết cô Nụ là cháu ông già lập tức khởi lên. Hiểu biết đó sẽ đưa đến những thái độ, lời nói, hành động tiếp theo và anh ta sống với cái hiểu biết cô Nụ là cháu ông già. Khi chính tai anh ta nghe được ông cụ đó nói rằng “cô Nụ là vợ của tôi” thì lúc đó cái hiểu biết mới được lưu vào bộ nhớ và nó thanh lọc cái hiểu biết sai trước kia. Từ đó trở đi, hễ nhìn thấy cô Nụ, nghe cô Nụ nói, nghĩ đến cô Nụ thì cái hiểu biết ‘cô Nụ là vợ ông già’ khởi lên, còn cái hiểu biết ‘cô Nụ là cháu ông già’ không còn khởi lên nữa.

Cũng giống như vậy, những thông tin vô minh chấp ngã trước kia hiện hữu liên tục, đến khi chánh tri kiến thành tựu viên mãn thì lúc này thông tin Vô minh chấp ngã đó không còn khởi lên nữa, chỉ có thông tin Minh đã được thanh lọc cái Vô minh chấp ngã khởi lên.

2.1 Các nhóm Ý và Pháp Trần, Niệm, Tư duy, Ý thức đều thuộc về tế bào thần kinh não bộ, con đang thấy chúng na ná, giông giống nhau, mong Sư giúp con phân biệt các các loại tâm này

Ví dụ về một lộ trình tâm bình thường sẽ diễn ra như sau, mắt tiếp xúc với Sắc trần phát sinh cảm giác hình ảnh và đồng thời phát sinh cái thấy là Tưởng thức, thấy cảm giác hình ảnh, cái thấy này chỉ ghi nhận đối tượng; tiếp đến là Tà niệm, Tà tư duy khởi lên cái biết ý thức, biết đối tượng được thấy đó là cái gì, tính chất ra sao. Một cách tổng quát, quý vị thấy rằng cái Thấy tức là cái tâm biết trực tiếp Tưởng là do năm Căn tiếp xúc với năm Trần mà phát sinh. Còn cái Biết đối tượng đó là cái gì, tính chất ra sao thì xảy ra trong tế bào thần kinh não bộ với lộ trình là Niệm, Tư duy rồi Ý thức.

Chúng ta phải nhớ công thức tổng quát là Niệm phát sinh ra Tư duy. Tư duy phát sinh ra cái Biết ý thức. Cái Biết ý thức biết về những tư tưởng, kiến thức đã học về đối tượng đó. Công thức chung là Niệm, Tư duy, Ý thức. Nếu là Bát Tà đạo thì có chữ "tà", Bát Chánh Đạo thì có chữ "chánh". Cụ thể:

- Nếu là Bát Tà đạo, cặp ba (Niệm, Tư duy, Ý thức) này là Tà niệm, Tà tư duy, Tà tri kiến.
- Nếu là Bát Chánh Đạo, thì đó là Chánh niệm, Chánh tư duy, Chánh tri kiến.

Bây giờ đến Ý tiếp xúc Pháp. Đầu tiên, lượng thông tin pháp trần tương tác với thông tin di truyền trong tế bào thần kinh não bộ, phát sinh ra cảm giác pháp trần và đồng thời phát sinh ra cái Thấy, gọi là Tưởng thức. Tưởng thức ở đây là thấy cảm giác pháp trần.

Điều này tương tự như mắt tiếp xúc với sắc trần, phát sinh cảm giác hình ảnh, đồng thời phát sinh cái Thấy là nhãn thức. Chúng ta quan sát và mô tả thô là mắt tiếp xúc với sắc trần. Nhưng thực chất, có hai lượng thông tin tương tác với nhau: lượng thông tin của luồng ánh sáng (sắc trần) và lượng thông tin di truyền của tế bào thần kinh thị giác, phát sinh đồng thời cảm giác hình ảnh và nhãn thức.

Chúng ta học thô thì nói mắt tiếp xúc với sắc là vật chất tiếp xúc với nhau, phát sinh cảm giác hình ảnh và nhãn thức. Cảm giác hình ảnh là tâm và nhãn thức cũng thuộc phạm trù tâm. Nói theo duy vật là vật chất tiếp xúc phát sinh ra tâm. Nhưng càng tìm hiểu sâu hơn, ta khám phá ra tương tác giữa mắt và sắc trần bao gồm tương tác vật chất và tương tác giữa hai lượng thông tin: thông tin chứa trong ánh sáng từ Sắc trần đến và thông tin di truyền trong tế bào thần kinh thị giác. Hai

lượng thông tin đó tương tác, phát sinh ra cảm giác hình ảnh (tâm) và nhãn thức (tâm). Thông tin tương tác với thông tin phát sinh tâm, chứ không phải vật chất tương tác với nhau phát sinh tâm.

Như vậy, lượng thông tin di truyền trong ADN của tế bào thần kinh não bộ tương tác với lượng thông tin di truyền của tế bào thần kinh não bộ đó, phát sinh đồng thời cảm giác pháp trần và cái thấy (tưởng thức), tương tự như năm căn tiếp xúc với năm trần. Tiếp đến, vẫn phải có tiến trình Niệm, Tư duy, Ý thức khởi lên. Ý thức này mới biết đối tượng mà Tưởng thức thấy là gì, tính chất ra sao. Nếu Tà niệm, Tà tư duy khởi lên sẽ phát sinh ý thức biết về kiến thức vô minh, tà kiến, biết sai đối tượng, cho rằng cảm giác pháp trần là những sự việc đang xảy ra ngoài kia, là thế giới vật chất. Nếu chánh niệm khởi lên, chánh tư duy đưa đến chánh kiến, thì ý thức biết đối tượng được thấy là cảm giác pháp trần, là tâm do ý tiếp xúc với pháp mà phát sinh. Lộ trình này tương tự như lộ trình năm căn tiếp xúc với năm trần.

Sự khác nhau ở chỗ năm căn tiếp xúc với năm trần thì cái Thấy phát sinh ở các giác quan bên ngoài còn cái biết phát sinh trong tế bào thần kinh não bộ. Còn đối với lộ trình tâm thứ sáu, Ý tiếp xúc với Pháp phát sinh cảm giác Pháp trần và Tưởng thức xảy nơi tế bào thần kinh não bộ, đồng thời cái Biết ý thức cũng phát sinh nơi tế bào thần kinh não bộ. Cần lưu ý rằng, trong bộ não có hàng tỷ tế bào thần kinh khác nhau, làm các phận sự, chức năng khác nhau. Có thể suy luận rằng tế bào thần kinh này phát sinh cảm giác pháp trần và tưởng thức, nhưng thông tin lại truyền sang tế bào thần kinh khác xử lý quy trình Niệm, Tư duy, Ý thức.

Điều này đòi hỏi nghiên cứu chuyên sâu hơn để phân biệt hai lộ trình.

2.2 Lộ trình sẽ là Ý tiếp xúc Pháp trần phát sinh cảm giác Pháp trần rồi đến Niệm, Tư duy, Ý thức đúng không thưa sư? Hoặc cảm giác, 5 giác quan, niệm, tư duy, ý thức phải không ạ?

Cái này tôi đã nói lúc nãy rồi, nó đều tương tự nhau.

2.3 Con yếu phần tư duy, con nhờ sư hướng dẫn cách để rèn tư duy ạ?

Tư duy là không thể rèn được, nó đã được lập trình rồi. Tư duy là hành vi phân tích, so sánh, đối chiếu, kết luận, phán đoán, trừu tượng, khái quát hóa. Tư duy là lộ trình đã được lập trình, không thể rèn luyện được. Không những tư duy được lập trình, mà lộ trình Niệm, Tư duy, Ý

thức cũng là một lập trình. Nó đi liền với nhau, có Niệm thì có Tư duy, có Ý thức khởi lên rất nhanh.

Quý vị rèn luyện là thực hành để thay đổi từ Tà tư duy sang Chánh tư duy. Tà tư duy là so sánh, đối chiếu đối tượng được thấy với thông tin vô minh chấp ngã. Chánh tư duy là đối chiếu đối tượng được thấy với thông tin Minh trí tuệ. Điều này phụ thuộc vào Niệm. Nếu có Chánh niệm thì có Chánh tư duy, nếu có Tà niệm thì có Tà tư duy. Nếu chú tâm những đối tượng khác, vẫn làm việc, nhưng quên thân, thì lúc đó là Tà niệm, Tà tư duy, Tà kiến, là Bát tà đạo. Chừng nào không quên thân thì lộ trình tâm của quý vị sẽ có Chánh niệm, Chánh tư duy, Chánh kiến. Cụ thể, nếu tập trung vào cảm giác răng lưỡi trong lúc tư duy, lúc đó quý vị đang chánh tư duy. Hoặc nếu vẫn thấy cảm giác răng lưỡi, vẫn thấy một số cảm giác xảy ra trên thân thì lúc đó quý vị tư duy mà không quên thân, lúc đó là chánh tư duy. Cho dù sự việc đang tư duy là về công việc làm ăn, gia đình, con cái, hay bất kỳ sự việc gì, nhưng nếu không quên thân thì lúc đó quý vị có Chánh định, cho dù là sơ thiền, thì lúc đó tư duy đó là Chánh tư duy và cái biết đó là Chánh kiến.

2.4 Con vừa đi hành thiền và bị con kiến cắn rất là đau ở vị trí con không nhìn thấy nó. Lúc đó con đã đánh rơi Chánh niệm, quên luôn ngậm chặt răng lưỡi, hét to lên. Lập tức tay con dí vào con kiến với thái độ rất khó chịu, bực bội, mất bình tĩnh, kiểu thái độ thái quá mà lúc trước con từng kinh nghiệm khi ở trong những hoàn cảnh kinh khủng như thấy ba con té và nằm trên vũng máu. Sau đó con nhắc mình bình tĩnh và trở về được với hơi thở. Con không biết mình đang sai hay gặp vấn đề gì ở tâm mà hành xử kiểu hoảng loạn với con kiến như vậy. Sư khai thị giúp con lộ trình nội xúc tâm con khi đó ạ.

Con người thường phản ứng với những cảm giác nổi trội. Khi bị con kiến đốt vào những cái vị trí không thấy, thì quý vị sẽ thấy một cảm giác khó chịu rất mạnh, một cái khổ Thọ. Cảm giác đau này tuy nó không khủng khiếp nhưng mà rất nổi bật. Và vì nổi bật cho nên lúc đó nó kích hoạt Tà niệm lên. Lộ trình này rất nhanh chóng đưa đến phản ứng giận dữ rồi đập chết con kiến. Đây hoàn toàn là lộ trình tâm Tà đạo diễn ra rất nhanh nên quý vị không thể nhìn thấy được cái lộ trình đó.

Cái thấy không thể thấy trực tiếp được, quý vị chỉ thấy được cảm giác thôi. Trong bốn loại tâm (Thọ, Tưởng, Hành, Thức), con người chỉ thấy được Thọ thôi, không thấy được Tưởng, không thấy được Hành, không thấy được Thức. Cho nên khi quý vị thấy cảm giác đau nhói lên thì quý vị chỉ thấy như vậy thôi. Chính cái thấy cảm giác đấy nó kích hoạt Tà niệm, Tà tư duy, Tà kiến, đưa đến bực bội, đưa đến hành vi sát sanh.

Và nếu như quý vị hiểu ngay lúc đó rằng đây là lộ trình tâm Bát tà đạo thì thông tin đó, hiểu biết đó được lưu vào bộ nhớ rất là mạnh. Nếu như lần sau bắt gặp một cảm giác tương tự như vậy, thì trí nhớ này sẽ tự động khởi lên và giúp cho quý vị hiểu được là không thể có những hành động như vậy nữa vì lúc đó Bát chánh đạo sẽ khởi lên. Kết quả là khi thấy cảm giác mạnh liệt như vậy, thì Chánh niệm vẫn có mặt để xử lý theo Chánh niệm, Chánh tư duy, Chánh kiến cho nên không có các phản ứng như cũ nữa.

3. Con đã tham gia nhiều khóa thiền của Gosinga. Hiện con đã nghỉ hưu. Trước đây con đã từng nhập thất 60 ngày nhưng không có phương pháp nên con tự thấy không hiệu quả vì chỉ tụng kinh, ngồi thiền, sám hối, thiền hành. Nay con muốn thực hành pháp này miên mật hơn bằng cách nhập thất 1 tháng. Con kính mong Sư hướng dẫn cụ thể phương pháp thực hành nhập thất để kết quả thực hành đi đúng hướng và hiệu quả.

Cái này thì tùy ý quý vị. Quý vị có thể đến Khu Rừng Sừng Bò để có sự trợ giúp tốt hơn, có rất là nhiều người đã nhập thất ở đó, hoặc là quý vị có thể tìm một địa điểm riêng.

Đối với nhập thất thì chỉ nên một mình thôi, không tiếp xúc với ai. Khi tham gia các khóa tu thì còn tiếp xúc với người này, người kia, còn có nhiều cảnh thay đổi v..v.. thì lúc đó sự tu tập nó khác. Còn nếu như nhập thất một mình, hoàn toàn tách biệt, đến giờ ăn thì có người đưa thức ăn đến nhưng không tiếp xúc, còn lại mọi việc đều phải tự xoay xở. Người nào mà chưa thuần thục thì cái tâm si khởi lên rất là kinh khủng. Bình thường khi tâm si khởi lên, nó tìm kiếm cái này, tìm kiếm cái khác. Ở một chỗ như vậy, rồi làm một việc như vậy, chắc chắn tâm si sẽ khởi lên, chán quá nên muốn tìm kiếm một cái khác. Bình thường, một người ở trong nhà một lúc mà thấy chán thì có thể đi ra đường để thay đổi cảnh, để giải tỏa cái chán đó. Nhưng bây giờ nhập thất thì không có thay đổi được, cho nên cái chán đó không được giải tỏa, rất là

khủng khiếp. Đây là điều mà những người đã học pháp này khi nhập thất đều kinh nghiệm. Lúc này chỉ còn cách phải thực hành mà thôi. Nếu như không thực hành liên tục thì không thể nào chịu đựng nổi cái khổ do tâm si khởi lên. Cho nên đây là môi trường để thấy rõ Khổ Đế, Tập Đế, và sẽ tu tập Diệt Đế, Đạo Đế để vượt qua nó.

Nhiều người đã đến Khu Rừng Sừng Bò để nhập thất và trải nghiệm những trạng thái đó, để bắt buộc mình phải tu tập liên tục. Nếu không tu tập liên tục thì cái khổ nó hoành hành, khó mà chịu đựng được. Hoặc quý vị có thể tìm địa điểm, rồi tìm người giúp cho việc ăn uống nhưng mình không tiếp xúc để bản thân đối diện với những kinh nghiệm đó, để thấy rằng nếu như không tu tập thì tâm si khởi lên rất là kinh khủng.

Nội dung thực hành thì có nhiều cách. Những cái tuần đầu thì quý vị thực hành theo Tứ Niệm Xứ. Quý vị cũng có thể thực hành theo các pháp hành của khóa 9 ngày không giảng. Hoặc là quý vị thực hành quán thân, thọ, tâm, pháp liên tục hai tuần đầu hoặc là 20 ngày đầu, còn một tuần sau hay là 10 ngày sau thì quý vị trở lại thực hành cái Thấy. Lúc này cái Thấy sẽ tự động khởi lên, quý vị chỉ an trú cái thấy thôi, cho nó liên tục là được. Lúc đó có khi quán Thọ hay là quán Tâm hay quán Pháp tự động khởi lên, quý vị không cần phải làm gì cả. Quý vị chỉ duy trì trú tâm vào cảm giác răng lưỡi một cách tự nhiên, hoặc thỉnh thoảng quý vị có thể khởi lên ‘thấy thấy’ hoặc là ‘răng răng’, hoặc là nghĩ đến tập trung cảm giác răng lưỡi thì mọi chuyện Tứ Niệm Xứ sẽ tự động khởi lên.

Nhập thất là để quý vị thực hành để nối liền chánh niệm liên tục, trừ lúc ngủ thôi. Đương nhiên là những tuần đầu không thể liên tục được, có đôi lúc vẫn bị phân tâm. Khi quý vị phát triển được liên tục thì quý vị tập trung vào 1 tuần hoặc 10 ngày sau cùng để cho chánh niệm được liên tục liên tục.

4. Tại sao hóa sanh lại nhập được vào người phụ nữ đó? Bản thân con cũng đã từng bị nhập, có lúc bậc Thánh hóa sanh vào đọc thơ, có lúc người quá cố hóa sanh vào. Làm thế nào để không bị hóa sanh đó vào điều khiển được?

Tôi sẽ trả lời câu hỏi này sau.

5.1 Về sự chết con rất tin tưởng các video đã xem trong khoá học vì người thân con trước là bà đồng, khi gọi hồn để xem ai chết như thế nào, lúc nhập vào ban đầu cũng làm có cảm giác như vậy. Người nhà của người chết thậm chí còn không thể giấu diếm được họ chết như thế nào. Con đã được trực tiếp chứng kiến người chết não nhưng vẫn chảy nước mắt khi nghe con nói, con khai thị để họ đỡ dính mắc mà ra đi

nhẹ nhàng, họ còn nhăn mặt khi người nhà lau tắm. Các hệ phái Phật giáo khác nhau có quan điểm về cái chết cũng khác nhau. Có hệ phái cho rằng người chết tim ngừng đập não đồ tắt, nhưng thức chưa thoát ra, nếu động chạm vào xác thì họ sẽ đau đớn và cái đau do thức thoát khỏi xác rất kinh khủng. Họ sẽ càng sân, tâm tử của họ sẽ vào cảnh giới xấu hơn, phải hơn 8 giờ mới chạm vào xác. Trường hợp bà nội con 90 tuổi ốm chết hồi đó con cũng để 8 giờ mới cho người nhà tắm rửa. Lúc chết được 6 giờ bà nội nhập vào bà đồng kế trên nói là làm được rồi. Lúc xốc xác bà lên lau mặt thay quần áo, con thấy bà như mỉm cười. Con cũng biết có người quen đã hồi sinh lại sau khi chết và sống thọ lâu.

Câu hỏi là xử lý xác nhưng thế nào cho đúng để thức họ thuận lợi cho cận tử?

Quý vị thấy rằng đây là những tà kiến thôi, không có sự thật nào trong đó cả. Đây là những cái tà kiến người ta áp đặt vào. Quá trình về cái chết quý vị đã được nghe mô tả rồi.

5.2 Về việc đăng ký hiến mô tạng sau khi chết, con nghe một vị sư bắc tông nói sau cái chết, não thức chưa thoát ra hết nên vẫn đau, biết xấu hổ.

Đây là quan điểm linh hồn là một tông thức không sinh không diệt thì quý vị đã thấy là tà kiến rồi. Đã biết là là tà kiến thì cũng không cần phải tìm hiểu.

5.3 Có vị sư Nam Tông nói mình phải tu đến một trình độ nhất định, có tâm vững vàng, thiền Quán cảm Thọ tâm tốt, lúc cận tử nghiệp xác định kiếp sau là người người hoặc trời thì hãy hiến tạng v..v..Nên hiểu như thế nào cho đúng với sự chết và có nên hiến tạng không?

Đây đều là những tà kiến. Khi quý vị nghe giảng, quý vị không chú ý nên vẫn bị những kiến thức cũ chi phối và không hiểu được những điều mà chúng tôi nói. Cũng như cốc nước đã đầy tràn rồi bây giờ có rót vào thì nó cũng tràn ra thôi. Cho nên khi đến đây, quý vị được nhắc là bỏ ra ngoài tất cả mọi kiến thức đã học trước đây, quý vị nghe, suy nghĩ cho kỹ những điều được giảng trong khóa học này, so sánh, đối chiếu về sự

thật rồi lúc đó quý vị so sánh với những kiến thức cũ. Đưa ra những ý kiến như thế này thì quý vị đâu có nhớ được gì những kiến thức trong bài giảng.

Còn về hiến tạng, quý vị đến đây để được cung cấp các thông tin, quý vị học và thẩm thấu các kiến thức, các hiểu biết đúng sự thật đó rồi quý vị sẽ xử lý các công việc của mình. Ở đây chúng tôi không tư vấn là quý vị phải làm như thế này, phải làm như thế kia.

6. Câu trả lời chung cho các vấn đề về luân hồi tái sanh

Trước tiên quý vị mới học nên trình độ ghi nhớ của quý vị cũng đang phải rèn luyện. Rèn luyện trí nhớ để nhớ được những điều đã học. Khi nhớ đến những điều đã học thì quý vị sẽ phân biệt được câu hỏi nào cần phải hỏi và câu hỏi nào không cần thiết phải hỏi. Khi quý vị khởi lên câu hỏi, quý vị nhớ được điều đã học thì quý vị sẽ loại bỏ những câu hỏi không cần phải hỏi.

Và điều đã học là gì? Quý vị thấy rằng mục đích của cuộc đời này là chấm dứt khổ. Tất cả những gì mà loài người làm, cho dù là tôn giáo, cho dù là khoa học thì mục đích cuối cùng là giải quyết các vấn đề khổ của cuộc đời.

Quý vị phải nhớ được điều này "***Mục đích cuộc đời là chấm dứt khổ***".

Quý vị làm việc gì mà không đưa đến mục đích chấm dứt khổ ngay bây giờ và tại đây, chấm dứt luân hồi sinh tử thì việc làm đó là vô ích, không thiết thực. Câu hỏi nào mà không đưa đến mục đích là giải quyết cái khổ, chấm dứt khổ thì câu hỏi đó là không thiết thực, là vô ích nên quý vị cần phải loại bỏ.Còn câu hỏi nào liên quan đến việc giải quyết cái khổ của con người thì quý vị nên quan tâm, tìm kiếm câu trả lời cho câu hỏi đó.

Ví dụ rõ ràng quý vị muốn giải quyết cái khổ của con người, của bản thân mình thì quý vị không cần hỏi là loài giun khổ như thế nào, tại sao nó lại khổ đúng không?

Hôm nay có rất nhiều câu hỏi về hóa sanh, về luân hồi tái sanh nhưng đa phần câu hỏi không đưa đến mục đích là tìm hiểu về khổ, nguyên nhân của khổ, cách thức chấm dứt khổ, mà để thỏa mãn trí tò mò mà thôi.

Quý vị phải hiểu được mục đích của bài giảng Luân hồi tái sinh là để quý vị hiểu sâu sắc hơn về sự thật khổ và sự thật nguyên nhân khổ.

Quý vị đã được học về quan sát sự thật khổ trong cuộc sống với thân xác này, với đời sống này. Nhưng đời sống của một con người không phải kết thúc ở đây, nó còn tiếp tục trong tiến trình chết và sau khi chết. Quý vị được học để quan sát sự thật khổ trong tiến trình chết cũng như là sau khi chết, còn tiếp tục đời sống hóa sanh, còn luân hồi sinh tử để tuệ trí đầy đủ sâu sắc về cái khổ ấy.

Trong đời sống mà quý con người sống với thân xác này thì nguyên nhân của khổ là Dục ái, Hữu ái, Phi hữu ái. Sau khi chết, còn luân hồi tái sanh, còn tiếp tục khổ thì nguyên nhân khổ là vẫn là do Dục ái, Hữu Ái, Phi Hữu Ái.

Điều mà quý vị cần phải thấu suốt hơn là nỗi khổ của đời sống hóa sanh, để thấy rằng nỗi khổ phát sinh khi có thân xác này rất là nhỏ bé so với nỗi khổ sau khi chết, tiếp tục đời sống hóa sanh. Quý vị đã được phân tích nỗi khổ của hóa Sanh, đặc biệt là thông qua các video của Vong nhập thể hiện tâm sự, tình cảnh, nỗi khổ khủng khiếp của hóa sanh. Và nếu như nhận thức đầy đủ, chính xác thì lúc đó sẽ sợ hãi, lông tóc dựng ngược về luân hồi tái sinh. Quý vị được giới thiệu sự thật như vậy để sợ hãi lông tóc dựng ngược như vậy là để quý vị quyết tâm thực hành sự chấm dứt luân hồi tái sinh.

Người bình thường ai cũng tha thiết muốn sống mãi, họ sợ chết, họ sợ mất đi, cho nên họ nói sau khi chết thì họ vẫn còn chứ đâu có mất đi. Giống như ở một số trường phái của Phật giáo cũng nói rằng quý vị đừng có sợ chết, sau khi chết thì quý vị sẽ xuất hiện ở chỗ khác với hình hài khác, giống như quý vị thay đổi một cái thân xác khác, giống như thay một cái áo này bằng một cái áo khác thôi. Những quan niệm này phù hợp với tâm thức là tham sống sợ chết, ưa thích luân hồi tái sinh của con người, muốn rằng sau khi chết mình sẽ tái sinh ở chỗ này chỗ kia, hưởng phước báo chỗ này chỗ kia, hoặc là lên thiên đường, đến tây phương cực lạc. Tất cả đều yêu thích luân hồi tái sinh, bởi vì họ không thấy biết như thật về luân hồi tái sinh, không thấy biết nỗi khổ kinh hoàng của đời sống hóa sanh.

Còn ở đây là phải đi ngược lại, phải giới thiệu sự thật về khổ của luân hồi tái sinh để quý vị sợ hãi luân hồi tái sinh. Nếu quý vị nghe giảng một cách chăm chú, không bị phân tâm rồi có thể tư duy, đối chiếu về sự thật thì quý vị chỉ cần hiểu từng này là đủ rồi không cần phải hỏi thêm gì nữa. Nếu quý vị là người trí, quý vị đã hiểu sự thật về vể khổ của luân hồi tái sinh như vậy rồi, quý vị xác quyết muốn chấm dứt luân hồi tái sinh rồi thì đâu cần phải tìm hiểu rằng tái sinh là như thế nào,

cách nào để tái sinh tốt đẹp, cách nào để giúp mọi người giảm thiểu hay là hết khổ khi mà là hóa sanh nữa. Quý vị chỉ cần quyết tâm thực hành để chấm dứt luân hồi tái sinh trong kiếp sống này thôi.

Các tôn giáo khác chỉ mơn trớn người ta, chỉ vẽ ra các cảnh sau này là những điều tốt đẹp. Họ vẫn vẽ ra cảnh địa ngục khổ sở khủng khiếp nhưng đồng thời cũng vẽ ra những cảnh thiên đường tốt đẹp để kích thích con người chạy theo những lạc thú đó, để tránh địa ngục kinh khủng đó.

Đời sống vật chất và tinh thần này có rất nhiều lạc thú. Hiện giờ đang hạnh phúc nhiều bao nhiêu thì sau khi chết, khi hóa sanh thì nỗi khổ sẽ càng khủng khiếp. Cái khổ ấy, gọi một cách tổng quát nhất là cầu bất đắc khổ, muốn mà không có được.

Ở đời sống này, con người khi nào muốn mà không được thì khổ nhưng mà đôi lúc là muốn mà vẫn được. Cho nên tuy rằng có khổ nhưng mà vẫn có lúc muốn là được.

Nhưng đối với hóa sanh hoàn toàn muốn mà không được cái gì cả. Ta hiểu rằng muốn những thứ đó nhưng mà những thứ đó ta tạm gọi là cảnh ảo nên không thể nào có được. Nỗi khổ của hóa sanh khủng khiếp ở cái chỗ muốn mà không bao giờ được.

Chỉ cần từng này nội dung là đủ, quý vị không cần tìm hiểu thêm, không cần phải giải thích gì nữa.

6.1 Thực tế thì có vào thai, có kiếp trước nhưng vì sao con người lại không nhớ được kiếp trước? Luân hồi tái sinh là quá trình chuyển thông tin di truyền và thông tin pháp Trần từ kiếp này sang kiếp khác. Các thông tin pháp trần này, một số diệt đi trong quá trình hoá sanh nhưng vẫn có rất nhiều thông tin Pháp Trần chuyển từ kiếp này kiếp này sang kiếp sau. Vậy thì vì sao kiếp sau lại là không nhớ được những cái thông tin này?

Khi hoá sanh tương tác vào hợp tử của trứng và tinh trùng thì lúc đó cả hai cùng diệt, phát sinh tế bào gốc và chưa có lộ trình tâm nào cả. Tế bào gốc này dưới tương tác của thông tin di truyền bắt đầu phân chia thành tế bào tim gan thận phổi và đặc biệt là các tế bào thần kinh được hình thành và được phát triển, thì lúc đó mới có lộ trình tâm. Phải mất một khoảng thời gian thì quá trình phân chia này mới hoàn tất và

phát triển thành sáu loại tế bào thần kinh. Và từ khi sáu loại tế bào thần kinh này có sự tương tác thì mới phát sinh lộ trình tâm.

Quý vị hình dung một cái xe ô tô tự lái, gồm có 2 phần, phần cứng và phần mềm là thông tin được cài đặt. Phần mềm này phải tương hợp với phần cứng thì cái xe ô tô tự lái đó mới hoạt động được. Còn nếu như phần cứng là ô tô do hãng Toyota chế tạo ra nhưng phần mềm là của hãng Ford, hai phần này không tương hợp với nhau thì chiếc xe sẽ không hoạt động được.

Lộ trình tâm cũng tương tự như thế, tuy rằng có thông tin di truyền, thông tin pháp trần của kiếp trước nhưng mà cơ thể mới được hình thành nó không tương hợp với những cái thông tin này, cho nên nó sẽ không hoạt động được. Con người của kiếp này không nhớ được kiếp trước là do cái phần cứng là thân thể của kiếp này nó khác với cái thân thể của kiếp trước, cho nên nó không tương hợp với thông tin di truyền của kiếp trước, việc lập trình của phần mềm không khởi lên được. Khi bào thai đó phát triển, nghĩa là phần cứng phát triển, đồng thời những thông tin pháp trần có được trong kiếp này bắt đầu được lưu vào, được lập trình vào thân thể đó. Vì vậy con người chỉ nhớ được những sự kiện ở trong cái kiếp này thôi, còn những thông tin trong kiếp trước, tuy vẫn có trong ADN, nhưng không nhớ được.

6.1 Tương tác của hoá sanh?

Đa phần mọi người hiểu rằng tương tác của Hóa Sanh là xấu thì quý vị đã hiểu nhầm rồi. Hoá sanh sẽ có sự tương tác với những người có lộ trình tâm của con người bình thường với các mức độ khác nhau. Quý vị phải phân biệt, phải nhớ kỹ 4 mức độ tương tác và thấy rằng tương tác nguy hiểm, như là vong nhập thì tỉ lệ xảy ra rất ít.

Đa phần mọi người không tin cái chuyện vong nhập bởi vì họ không mắt thấy tai nghe hiện tượng rất ít xảy ra này. Nhưng cũng có nhiều người đã chứng kiến hiện tượng vong nhập, đây là hiện tượng hóa sanh tương tác ở mức nguy hiểm.

Như vậy tương tác Hóa Sanh với con người không phải bao giờ cũng xấu, có những tương tác tốt, có những tương tác xấu.

Ví dụ trong dân gian có câu ‘Quý nhân phù trợ’ thì đây chính là hiện tượng tương tác hóa sanh tốt đối với những người đó. Hóa sanh có thể làm cho người đó nhận thức ra điều này điều kia, có những việc này việc kia tốt lành như là thành đạt về vật chất hoặc tinh thần v…v..

Rồi kể cả sự tương tác nguy hiểm, ví dụ như bị vong nhập thì quý vị phải hiểu rằng lúc đó con người bị gây mê hoàn toàn, giống như gây mê khi mổ. Lúc đó lộ trình tâm xảy ra trên thân người đó, nhưng thông tin đó là của Hóa Sanh.

Ví dụ như quý vị quan sát một hiện tượng, lúc vong nhập thì người đó nói năng, hành động thế này thế kia. Nhưng đến khi hết, hỏi người đó vừa rồi là chuyện gì xảy ra thì người đó nói không biết chuyện gì cả. Đây là hiện tượng vong nhập đến mức cơ thể người đó bị gây mê hoàn toàn, không biết gì cả.

Người ngoài nói rằng khi bị vong nhập thì chắc là người đó khổ lắm. Nhưng quý vị thấy khi một người trên bàn mổ nằm gây mê hai tiếng đồng hồ không biết gì nữa thì bản thân người đó khi đó không có lộ trình tâm nào khởi lên, không hiện hữu thì người đó sẽ không cảm nhận thấy khổ đau này. Cho nên đừng có lấy ý nghĩ của mình rồi cho rằng bị hóa sanh nhập như vậy là khổ lắm.

Không phải hóa sanh tương tác được với tất cả mọi người. Sự tương tác này phải theo quy luật: thông tin của Hoá sanh tương hợp với thông tin nào đó của người đó thì mới xảy ra tương tác được.

Qua ví dụ này quý vị sẽ hình dung ra điều kiện để hoá sanh có thể tương tác với con người. Có một đoàn quân duyệt binh đi đều qua một cái cầu, cái cầu rất vững chắc. Xe cộ qua lại liên tục rất nặng, nhưng vào thời điểm đó nó vẫn vững chắc. Khi đoàn quân đi qua, nếu tính theo số người và cân nặng thì trọng lượng đó là không đáng kể so với tải trọng của cây cầu. Nhưng khi đoàn quân đi đều dập bước thì người ta đã chứng kiến cái cầu đó bị gãy sụp đổ. Và người ta tìm ra nguyên nhân là do có hiện tượng cộng hưởng do hai dao động có tần số giống nhau gây ra. Sự cộng hưởng này làm cho biến độ của dao động tăng vọt lên. Khi đoàn quân này đi đều dập bước đã tạo ra một tần số với nhịp đi đó, còn bản thân cầu xi măng sắt thép, tuy mắt thường không nhìn thấy được, cũng sẽ có tần số dao động riêng của nó. Và không may khi tần số dao động của nhịp bước của đoàn quân đó diễu hành lại nó trùng với tần số dao động riêng của cây cầu, dẫn đến hiện tượng cộng hưởng, làm cho biên độ dao động của cây cầu đột ngột tăng mạnh lên đến mức làm gãy cầu luôn.

Hoặc là người ta làm cái đàn. Dây đàn phát ra một dao động có cái tần số nào đó. Nếu để riêng dây đàn ra cho nó dao động với tần số đó thì âm thanh phát ra rất là nhỏ. Nên người ta chế ra hộp đàn có tần số dao động ứng với dao động của dây đàn đó. Hiện tượng cộng hưởng xảy ra và lúc đó âm thanh mạnh lên, bởi vì biến độ dao động của âm thanh mạnh lên.

Tương tự, bản thân con người là vật chất cũng có dao động có tần số riêng, hoá sanh là tính sóng cũng có tần số riêng. Ngoài sự cộng hưởng về vật chất thì bản chất thông tin của hoá sanh và thông tin của con người phải có sự tương hợp ở mức độ nào đó thì mới tương tác được với nhau. Vì thế không phải hóa sanh nào cũng tương tác được với bất kỳ con người nào. Nó tùy thuộc vào lượng thông tin của hóa sanh có trùng hợp, có tương hợp với thông tin của người đó không.

Chính vì vậy, hóa sanh khi tương tác với hợp tử, trứng và tinh trùng, để gọi là đầu thai thì phải tùy thuộc vào có tương hợp hay không tương hợp. Cho nên quý vị thấy rằng hiện tượng cộng hưởng là do sự tương hợp, do việc trùng cái tần số dao động chứ không phải ngẫu nhiên. Thế thì việc vào thai cũng do tương hợp thông tin chứ không thể là ngẫu nhiên hay điều khiển được, hóa sanh không thể lựa chọn được, không thể làm chủ.

6.2. Hóa sanh nó khổ như vậy thì cách nào để bớt khổ?

Lộ trình tâm của hóa sanh như thế nào thì tùy thuộc vào thông tin mà hóa sanh đã nói, đã làm, đã học, đã hành trong kiếp sống này và được lưu vào cái bộ nhớ. Con người không thể nào lưu thông tin của mình vào nó được.

Kể cả con người, hai con người còn sống, người này làm gì, nghĩ gì thì lưu thông tin vào bộ nhớ của người đó thôi, chứ không chia được thông tin đó cho người khác được.

Vì vậy, chẳng ai giúp gì được cho ai cả. Việc này tùy thuộc vào lượng thông tin pháp trần ở trong bộ nhớ của hóa sanh hay là của mỗi người mà thôi.

6.3 Làm thế nào để hóa sanh không tương tác được?

Hóa sanh tương tác được hay không là tùy thuộc vào sự tương hợp thông tin của hóa sanh và con người. Một số hoa sanh do nhờ tu tập nên có thông tin minh được lưu vào bộ nhớ, thì sau khi chết mà còn tái sinh thì trong bộ nhớ đó vẫn có thông tin minh lẫn vô minh. Nhưng mà đa phần con người không có thông tin minh này nên hóa sanh có thông tin vô minh là chủ yếu. Khi lộ trình tâm bát tà đạo của con người bình thường khởi lên thì thông tin vô minh được kích hoạt, thì đó là điều kiện để tương tác.

Cho nên hóa sanh chỉ tương tác với những người trong khi có lộ trình tâm bát tà đạo thôi. Còn nếu như lộ trình tâm là bát chánh đạo thì sẽ không có sự tương hợp.

Một người đang tu tập bát chánh đạo, lộ trình tâm là bá chánh đạo thì hóa sanh sẽ không có sự tương hợp để xảy ra tương tác. Cho dù trước kia có những thông tin tương hợp thì bây giờ quý vị tu tập Bát Chánh Đạo liên tục, chừng nào quý vị an trú trong Bát Chánh Đạo thì hóa sanh sẽ không tương tác được nữa.

Có một chị ở Hà Nam bị hóa sanh tương tác rất kinh khủng trong một thời gian dài. Nhưng kể từ khi mà tu tập Bát Chánh Đạo, tham dự năm khóa liên tục và bắt đầu tu tập thì từ đó đến nay cô không hề có tương tác với hoá sanh nữa.